

आज रक्षाबन्धन र जनैपूर्णिमा मनाइँदै

लहान। आज रक्षाबन्धन तथा जनैपूर्णिमा, नाडीमा डोरो बाँधेर र नयाँ जनै लगाएर मनाइँदै छ। आज मानव रक्षाका लागि जप, तप र पूजा गरी मन्त्रिएको रक्षाबन्धन अर्थात् डोरो वैदिक परम्पराको मन्त्रोच्चारण गर्दै ब्राह्मण पुरोहितहरूले यजमानको नाडीमा बाँधिदिने गरिन्छ।

विगतमा रक्षा बन्धन अर्थात् जनैपूर्णिमाको दिन देशभर सार्वजनिक विदा दिने गरिए पनि यस वर्ष भने विदा कटौती गरिएको छ। कतिपय प्रदेश सरकारले भने आफ्नो प्रदेशमा विदा दिएका छन्।

रक्षा बन्धन बाँधे प्रचलन सत्ययुगदेखि नै चलिआएको मानिन्छ। पौराणिक कथनअनुसार सत्ययुगमा दानवद्वारा लखेरिएका देवगणलाई गुरु बृहस्पतिले रक्षा विधान तयार गरी बलशाली दानवराज बली बाँधिए, त्यसैले म तिमीलाई बाँध्छु, यसले तिमी सुरक्षित बन तथा विचलित नहोऊ भनी डोरो बाँधेर जोगाएका थिए।

यसै कारण रक्षाबन्धन गर्ने बेलामा गुरु पुरोहितहरूले येन बद्धो बलिराजा दानवेंद्रो महाबल तेन त्वां प्रतिबध्नामि रक्षेमा चलामाचल भनी रक्षासूत्र, रक्षाबन्धन अथवा डोरो बाँध्ने प्रचलन छ। आजकै दिन तागाधारीले आफ्नो जनै (यज्ञोपवीत) फेरिन्छ। जनै फेर्ने र डोरो बाँध्नेहरूको मन्दिर परिसरहरूमा बिहानैदेखि घुम्नेछ।

जनै फेर्नेहरूले हिजैदेखि कपाल मुण्डन गरी एक छक मात्र खाएर चोखोनिती गरी बस्निन्छ। यसरी व्रत बसेका तागाधारीले आज बिहानै पोखरी, ताल, तलाउ, नदी र कुण्डमा गई गाईको गोबर, खरानी, दत्तिउन र सप्तमृतिका लगाएर स्नान गर्दछन्। स्नानपछि जौ, तिल र कुशद्वारा ऋषिलाई तर्पण गरी वैदिक रुद्राभिषेक पद्धतिबाट मन्त्रिएको नयाँ जनै (

यज्ञोपवीत) फेरिन्छ। करयप, अत्रि, भारद्वाज, विश्वामित्र, गौतम, जमदग्नि, वशिष्ठ र अगस्त्य गरी आठ ऋषिलाई पूजा एवं तर्पण गर्ने भएकाले आजको दिनलाई ऋषितर्पणी पनि भन्ने गरिएको छ।

वैदिक गुरु परम्पराअनुसार यज्ञोपवीत अर्थात् जनैलाई ब्रह्मसूत्र अथवा ज्ञानको धागोसमेत भनिन्छ। जनैका दुई शिखामध्ये एउटा शिखामा रहने तीन डोरालाई ब्रह्मा, विष्णु र महेश्वरको प्रतीकका रूपमा पुजिन्छ। अर्को डोराको तीन वटा शिखालाई भने कर्म, उपासना र ज्ञानको त्रियोगका रूपमा मानिन्छ।

यस किसिमको महत्त्व भएकाले नै आज बिहानै यजमान आफ्ना गुरु पुरोहित कहाँ गई यज्ञोपवीत मन्त्रने गर्दछन्। आजकै

दिन मन्त्रेको जनै वर्षभरिका धार्मिक कर्ममा प्रयोग गरिनुका साथै फेर्नेलाई समेत उपयोग गरिन्छ। कुनै पनि धार्मिक कर्म गर्दा र जुटो, सूतकबाट चोखिँदा आजकै दिन मन्त्रिएको यज्ञोपवीत फेरेर शुद्ध भइन्छ भन्ने वैदिक मान्यता छ।

आजकै दिन शरीर शुद्ध गरी देवता, ऋषि र पितृलाई पनि तर्पण गरिने भएकाले नै ऋषि तर्पणी समेत भन्ने गरिएको हो। आज ११ थरिका गेडागुडी मिसाइ भिजाएर टुसा उमारेर क्वार्टी बनाई खाइन्छ। यसरी क्वार्टी बनाई खानाले शरीरमा रोग नलान्ने, पेट सफा हुने र वर्षायामभर खेतीपातीको काम गर्दा शरीरमा लागेको चिसो निकाली भित्रदेखि नै तापको सञ्चार गर्छ भन्ने धार्मिक मान्यता छ।

कोरोना भाइरस रोग (कोभिड-१९)

- घरहरूको बाहिरबाट हावा छिर्न नसक्ने गरी पराल, छवानी, ढोका वा यस्तै प्रकारको सामग्रीहरूको प्रयोगबाट घेरा बेरा गर्ने वा गर्न लगाउने।
- घर बाहिर खुल्ला स्थानमा धेरै समय नबस्ने वा बस्न नलगाउने।
- पानी तताएर सुद्धिकरण गरी पिउने र अरुलाई पनि पिउन सुम्नाव दिनाँ।
- बालबालिका, सुत्केरी तथा गर्भवति महिला, अपाङ्गता भएकहरू, बृद्ध-बृद्धा तथा विरामीहरूको विशेष ख्याल गर्नु।
- बाँझो जग्गामा बोटविस्वा रोपौ।
- घर आँगन सफा राखौं र सफा राख्न अरुलाई सल्लाह दिऔं।
- बालविवाह रोकाँ छोरीको भविष्य आजै देखि उज्जवल बनाउन सौचौं।
- आर्थिक कार्यमा महिला सहभागिता बढाऔं।

दलित जनकल्याण युवा क्लब लहान-१४ द्वारा जनहितमा जारी

‘जीवन काँडा कि फूल’

जीवन काँडा कि फूल। भूमक धिमिरेद्वारा लिखित आत्मकथा हो यो। पुस्तकमा भूमकले आफूले भोगेको पीडा र संघर्षको गाथा व्यक्त गरेकी छन्। २०६८ सालमा यही कृतिमा मदन पुरस्कार पाएकी भूमकले यो समाजको यथार्थ चित्रण पुस्तकमा उतारेकी छन्। सफल र ज्यादै लोकप्रिय कृति अहिलेपनि नेपाली समाजको प्रतिविम्ब बनेको छ।

पुरनीदेवी चौधरी, ५०, लहान नगरपालिका-१ मटियार्वा

म कस्तो घरमा जन्म लिए। हुन त जन्म र मृत्यु संसारिक नियम हो। आमा भगवानले पनि हाम्रो कुरा सुन्दैनन्। यो २० वर्षीया सविताको शब्द हो। छोरीको यही शब्दले ५० वर्षीया पुरनीदेवी चौधरीको मन हिजोआज कटक्क खाईरहन्छ। पति भरिया हुँदा लहान बजारमा रिक्साको पाईडल घुमाएर गुजारा चलाएकी थियौं। ११ वर्ष भएछ। लामो स्वास्थ्य तान्दै पुरनीले व्यथ पोखिन्, पति भरिया गुमाउनुको पीडा। परिवारमा ३० वर्षीया छोरा रुदल र २० वर्षीया छोरी सविता छिन्। रुदल शारीरिक रूपमा प्रविष्ट छैनन् अर्थात् अपांग। रुदलका दुई छोरी छन्।

छोरी सविताको विवाह गर्न बाँकी छ। तर, विवाह कसरी गर्ने भन्नासाथ उनी धरधरी रुन थालिन्छन्। र, छोरीले भनेका शब्दहरू सम्भिन पुग्छन् पुरनीदेवी। पुरनीको पति दुई दाजुभाइ भएर भरिया। पुर्खौली सम्पति १०-१५ धुर जग्गा छ। उनको भागमा ४ धुर जग्गा पर्थे। त्यही जग्गामा बसोबास गर्दै आएको पुरनीको परिवार वर्षौतमा पुरै घर डुवानमा छ। पानीको निकास छैन। घर आँगनमा वर्षाभरी पानी जम्छ। पानीमाथि ईटा राखेकि छिन्, त्यही ईटामाथि सुत्ने खाटको चारवटा खुट्टा अड्याएको छ। दुई महिनादेखि त्यही खाटमा परिवारको रात कटेको छ। ससाना नातिनीहरू जमेको पानीमा डुब्ला कि भने पिरलोले बुहारीसँगै माहतीयर पढाएकी छिन्। पति वितेदेखि पुरनीकै काँधमा कमजोर र अपांग परिवारको जिम्मेवारी थपिएको छ। उनी एकाबिहानै लहान बजारमा घर बनाउने कामको लागि मजदुरीमा जान्छिन्। मजदुरी गरेर ल्याएको पैसाले घरको चुल्हो बालिन्छ। ७ कक्षा पढेकी छोरी सविता पनि केही दिनदेखि निजी अस्पतालमा ७-८ हजारको जागिर गर्न थालेकीले साथ पाएकी छिन् पुरनीदेवीले।

दुःखीको घरमा पुगेर महेश-संगीताले बाँडे राहत

लहान। सिरहाको लहान नगरपालिका १ मटियार्वाको पुरनीदेवी चौधरीको दुखान्त समाजिक संजालमा सार्वजनिक भएपछि समाजसेवी तथा कांग्रेस नेता महेश चौधरी र संगिता कर्माचार्यले राहत वितरण गरेका छन्। पीडितको घरमै पुगेर उनीहरूले राहत उपलब्ध गराएको हो।

राहतमा एक बोरा चामल, नुन र तेल हस्तान्तरण गरेको छ। चौधरी कांग्रेस सिरहाका जिल्ला सदस्य र संगिता कांग्रेस भगिनी संगठन नेपाल महिला संघको केन्द्रिय सदस्य हुन्। उनीहरूले पुरनीको घर बनाउन पनि सहयोग गर्ने प्रतिबद्धता जनाएको छ।

पुरनीलाई राहत हस्तान्तरण गर्न पुगेका उनीहरूले सोही ठाउँमा ४० वर्षदेखि गाउँमा मागेर जीविका चलाउँदै आएको ६७ वर्षीया नेपुदेवीलाई पनि राहत सामग्री बाडेको छ।

सम्पादकीय

युवाहरूको सराहनीय काम गोसाई ताल

भनिन्छ- समय बलवान हुन्छ । समयले सिकाउँछ र परिपक्व बनाउँछ । लामो समयसम्म जीवनको उकाली-ओराली, हर्ष-विस्मात, मान-अपमान, ज्ञान, सीप, अनुभव संगालेका तथा समाजको विकास, सामाजिक रुपान्तरणमा प्रत्यक्ष सहभागी ज्येष्ठ नागरिक हरेक समाजमा सम्मानित हुन्छन् । राष्ट्रिय संस्कृतिको धरोहर र उच्च संस्कारका संवाहक ज्येष्ठ नागरिक राष्ट्रको गौरवपूर्ण इतिहासका निर्माता र प्रेरणाका अजस्र श्रोतपनि हुन् ।

बुढेसकालले छोएपछि घरको आँगनभन्दा पर जान समेत नपाएका बुढबुढाहस्ता सिकेर युवाहरूले राष्ट्रिय संस्कृतिको धरोहर र उच्च संस्कारलाई जीवन्त राख्नुपर्छ । ज्येष्ठ नागरिक र युवा पुस्ताबीचको अन्तरसम्बन्धलाई घनिष्ठ र मर्यादित बनाउने दायित्व निहाइ युवाहरूले नै गर्नुपर्छ । अर्कोतर्फ भन्ने हो भने युवा पुस्ता राष्ट्रका भविष्य हुन् । सुन्दर, स्वच्छ र हुर्कंदो युवा मनमण्डिरकामा पर्ने प्रभावले युवाहरूको चरित्र निर्माण हुन्छ । यस्तो अवस्थामा युवाहरूलाई आफ्ना अग्रजबाट प्राप्त हुने सुरक्षा, माया, ममता, अनुभवको हस्तान्तरण र दिशा निर्देशले उनीहरूको चरित्र निर्माणमा अनुत्तरीय योगदान पुऱ्याएको हुन्छ । के धनी के गरिव सबै परिवारमा ज्येष्ठ नागरिकको पारिवारिक तथा सामाजिक जिम्मेवारीले युवाहरूलाई भावी भूमिका प्रति सचेत गराएको हुन्छ । ती अनुभव र भावी भूमिका अन्ततः गाउँ, शहर र राष्ट्र निर्माणका लागि बलियो आधार बन्न सहयोगी हुन्छन् ।

बुढापाकाको अर्ति शिक्षा युवाहरूका लागि संजीवनी सरह हुन्छ भन्ने मान्यतालाई कायम राख्न समाजका हरेक वर्ग, समुदाय सचेत हुनु पर्दछ । यसको ज्वलन्त उदाहरण बनेका छन् लहान नगरपालिका-१५ युवाहरू । जसले वर्षौंदेखि कायम रहेको परम्परालाई जीवन्त राख्दै भौवाई खोलीलाई पुननिर्माण गरी धार्मिक पर्यटकीय स्थल 'गोसाई ताल' बनाएका छन् । त्यसो त त्यस क्षेत्रमा गोसाई डाँडाको आफ्नै पौराणिक महत्त्व छ । गाउँदेखि २०३३ सालदेखि संरक्षित १५ विद्या क्षेत्रफलमा फैलिएको लहान नगरपालिका-१५ बानोस्थित भौवाई खोलीलाई स्थानीय युवाले संरक्षण गरी धार्मिक पर्यटकीय स्थलको रुपमा रुपान्तरण गरेका छन् । उनीहरूले धार्मिक पर्यटनका लागि खोलीको नाम नै परिवर्तन गरि गोसाई ताल नामाकरण गरेका छन् ।

१५ विद्या क्षेत्रफलमा फैलिएको ताललाई जिर्णोद्धार गरि युवाहरूले पोखराको मिनी फेवातालको भल्को दिने गरी जिर्णोद्धार गरेका छन् । पोखरी नाम फेरिएर गोसाई ताल बनेको छ । तालमा दुई वटा बोटिङको व्यवस्था गरिएको छ । वरिपरी तालको बीच भागमा पोखराको फेवाताल भै मन्दिर निर्माण गर्ने योजना बनाइएको छ । तालको बीचमा रहेको दिस्कोमा पुन बोटिङको व्यवस्था गरिएको छ ।

स्थानीय युवाहरूले ताल संरक्षण गरेपछि बोटिङको मज्जा लिने आगन्तुकहरूको संख्या बढ्न थालेको छ । गोसाई तालको शिरान डाँडाको टुप्पोमा शिव मन्दिर स्थापना गरिएको छ । जहाँ सोमबार तीर्थलुहरू गोसाई तालको जल लिएर चढाउन पुग्छन् ।

चारेतिर चुरे वनक्षेत्रले घेरिएको ताल वरपर विभिन्न स्थानमा २० वटा विश्रामस्थल निर्माण गरिएको छ । जहाँबाट ताल र चुरे वनक्षेत्रको मनमोहक दृश्यावलोकन गर्न सकिन्छ । चराचुरुगीको चिरबिर ध्वनीले दृश्यावलोकन सँगै जोकोहीको मनलाई उडेलित बनाउँछ । यो युवाहरूको सहायनीय कार्य हो । त्यस क्षेत्रको विकासमा सबैले हैसिया हास्ते गर्न आवश्यक छ । जसले युवाको गुर्याजनालाई सहयोग पुऱ्याओस ।

अस्वस्थ पृथ्वीमा कसरी स्वस्थ हुन सक्छौं ?

कल्पना पुन

कोभिड-१९ को सम्भावित फैलावट रोक्न लकडाउन गर्ने क्रममा वातावरणीय क्षेत्रमा केही सकारात्मक परिवर्तन देखिए । लकडाउनमा मानव गतिविधि रोकिँदा विश्वका अधिकांश सहरमा वायुप्रदूषण निकै कम भयो । यसबेला नदिनाला सफा भए । वातावरण स्वच्छ भयो । थुलो र धुँवालग्रस्त सहरका रूख-बिरुवाले स्वास फेर्न पाए ।

वायु र जल प्रदूषणले ग्रस्त संसारका अधिकांश क्षेत्रमा बन्दाबन्दीले प्रदूषणको मात्रा घटाएको देखिएको छ । बन्दाबन्दीको अवधिमा वातावरणीय क्षेत्रमा देखिएको सुधारलाई पर्यावरण संरक्षणकर्ताले नयाँ तरिकाले अर्थ्याउन थालेका छन् । उनीहरू भन्न थालेका छन् । प्रकृति संरक्षणका लागि मान्छेले आफ्नो जीवनशैलीमा सुधार गर्नुपर्छ ।

यद्यपि, जीवनशैली शब्द जति सहज सुनिन्छ यसमा परिवर्तन ल्याउन त्यति सहज छैन । मानव जीवलाई निरन्तरता दिन चाहिने सम्पूर्ण सहज, असहज बनाउन प्रयोग भइरहेका चीजहरू प्रकृतिबाट प्राप्त हुन्छन् ।

जीवनशैली परिवर्तन गर्न मानव समुदायलाई निकै ठूलो चुनौती छ । तर, असम्भव होइन । हामीले मोबाइल र इन्टरनेटलाई एक दशकको अवधिभित्रै संसारभर पुऱ्याएर मानिसलाई अभ्यस्त बनायौं । यही गतिमा हामी हाम्रो जीवनशैली परिवर्तन गर्न सक्छौं त ? यदि सक्दैनौं भने हामी आफूमात्र हेह्रन समग्र पृथ्वीलाई नै समात्न पाउने बाटोमा छौं ।

पृथ्वी मानवको मात्र होइन किनकि करोडौं प्रजातिको असंख्य जीवन पृथ्वीमै छन् । यो असंख्य जीवनहरू एकअर्कासँग अन्तरसम्बन्धित छन् । यही विविधताले नै पृथ्वीलाई जीवन्तले भरिपूर्ण बनाएको छ । त्यसैले पृथ्वीलाई जीवित ग्रह भनिन्छ ।

पृथ्वीसँग जीवन प्रदान गर्ने अद्भुत क्षमता छ । तर, यो क्षमता अब कमजोर हुँदै गएको छ । डब्लुडब्लुएफ (विश्व वातावरण कोष) का विज्ञान तथा संरक्षण विभागका निर्देशक माइक ब्याटे भन्छन् 'पृथ्वीमा आएका हर एक जीवले पृथ्वीको वातावरण जीवनका लागि सहज बनाउन योगदान गरे । पृथ्वीको माटो र पानीले जीवनलाई भन्ने उर्वर बनायो ।'

बुढो जैविक विविधताले पृथ्वीको जीवन जटिल बन्दै गयो । यो जटिलता नै नयाँनयाँ जीवन निर्माण गर्ने पूँजीको रूपमा विकसित भयो । जैविक विविधताको यो अथाह पूँजीले नै आज यो ग्रहमा यति धेरै जीवन सम्भव भएको हो ।

पृथ्वी आफैमा एउटा जीवित ग्रह जस्तै हो । पृथ्वीलाई आफ्नो निवास बनाएका असंख्य जीवहरू नै यसका प्राण हुन् । पृथ्वीका अंग हुन् । पृथ्वीलाई स्वस्थ राख्न पृथ्वीमा रहेका हरेक

जीवनको भूमिका छ । उदाहरणका लागि पृथ्वीका उत्तरी र दक्षिणी ध्रुवले पृथ्वीका लागि एअर कन्डिसनको काम गर्छन् । यी ध्रुवले सूर्यबाट आउने उग्रताप र हानीकारण किरणलाई परावर्तित गर्दै पृथ्वीलाई चिसो बनाइराख्छन् । समुद्री हिउँले सामुद्रिक जीवनका लागि खाद्यान्न सञ्चय र उत्पादन गर्दछ ।

नदीहरू पृथ्वीका धमनी हुन् । नसा हुन् । हिमाल, ताल, पहाडबाट सुरु भएर बग्ने यी नदिले जीवनदान गर्ने पोषण र पानी बोकेर पृथ्वीभर फैलिएर रहेका विशाल जंगल, समुद्रमा तैरिहेका खरबौं माइक्रोस्कोपिक बिरुवाहरूले काबनलाई प्रशोधित गर्दै वायुमण्डल जोगाएका छन् । घना जंगलका रूखहरूले सञ्चित गरेको सूर्यको शक्ति प्रयोग गरेर पानी पार्न तथा अक्सिजन उत्पादनका लागि मद्दत गर्छन् ।

पृथ्वीमा रहेका यी असंख्य जीवनको संयुक्त कलाकारिताले नै पृथ्वीमा जीवन सम्भव भएको हो । यही कलाकारिता नै जैविक विविधता हो । जैविक विविधता जोगाउनु नै पृथ्वी जोगाउनु हो ।

गएका १२ हजार वर्ष यता पृथ्वीमा मानिस हावी भएको छ । पृथ्वीभरका जीवन र पृथ्वीको भविष्य निर्माता भएको छ मानव । १२ हजार वर्ष यताको समयलाई वैज्ञानिकहरू होलासिन भन्छन् । वैज्ञानिकहरूको खोजले पत्ता लगाए अनुसार होलासिन नै पृथ्वीको सबैभन्दा स्थिर र शान्त समय हो । यही समयमा हाम्रो सभ्यताको जन्म भएको हो । यही समय हो जसले हामीलाई पृथ्वीमा हावी बनायो ।

पोष्टइयाम इन्स्ट्रुट फर क्लाहटेट इम्प्याक्टका अनुसन्धान निर्देशक जोन रकस्ट्रम भन्छन् 'होलासिनको सुरुवात सगैँ पृथ्वीको मौसममा देखिएको यो स्थिरताले नै हामीलाई ऋतुहरू प्रदान गर्छ ।'

ऋतुहरूको पार्दुभाव सगैँ हामीले निश्चित समयमा पानी पर्छ भन्ने थाहा पायौं । निश्चित समयमा जाडो हुन्छ, हिउँ पर्छ र गर्मी हुन्छ भन्ने चाल पायौं ।

हामीले घाम, पानी र हिउँको चक्र थाहा पायौं । यही चक्रका आधारमा हामी कृषि युगमा प्रवेश गर्छौं । र, तपाईंहरू सबैलाई थाहा छ, कृषि युगले नै हामीलाई आधुनिकतातर्फ डोर्‍याएको हो ।

ऋतुहरूको यो चक्र चाल हाइसकेपछि पृथ्वीमा हाम्रा जरा दह्राँसक गाढिए । हाम्रो जनसंख्या बढ्न थाल्यो । जैविक इन्धनको प्रयोग हामीलाई मसिनको युगमा पुऱ्यायो । र, पृथ्वीको दोहन यहीबाट सुरु भयो । जोन रकस्ट्रम थप्छन् 'सन् १९५५ सम्म पनि मानिसले पृथ्वीमा भयंकर प्रभाव पारिसकेको थिएन । हामी यो ग्रहका सानो विश्व मात्र थियौं । तर, दोस्रो विश्वयुद्धको १० वर्षमै प्रविधि विकासले तिव्र गति लियो । शान्ति, समभदारी र विश्वासको वातावरण बन्यो । यही वातावरणले आधुनिकता तर्फको

हाम्रो गतिमाइन्धन थप्यो । र, यो गति आजसम्म यथावत छ । दोस्रो विश्वयुद्धको समाप्तिपछि मानव समुदायले तिव्र गतिमा आफ्नो जीवनशैली नाटकीय रूपमा परिवर्तन गर्‍यो । प्रविधिको सहयोगमा हामी एक अर्कासँग जोडियौं । हाम्रो यही सम्बन्धले व्यापारमा नयाँ आयाम थप्यो । व्यापार उत्कर्षमा पुऱ्यो । यस अगाडि असंभव ठानिएको उत्पादन क्षमता हामीले प्रस्तुत मात्र गरेनौं, खपत नै गर्‍यो ।

पछिल्ला ५० वर्षमा पृथ्वीमा मानिसको जनसंख्या दोब्बरभन्दा बढीले वृद्धि भयो । र, हरेक मान्छे एउटा नयाँ उपभोक्ता बन्यो । तर, यही अवधिमा हामीले पृथ्वीका प्राकृतिक स्रोतको भरपूर दुरुपयोग गर्‍यो । पृथ्वीको शोषण गर्‍यो । त्यसैले त वैज्ञानिकहरू भन्छन्, स्वागत छ, एन्थ्रोपोजिन युगमा ।' अर्थात् मानिसले पृथ्वीमा रजजग गरेको समय ।

जमिनको तीन भाग, सामुद्रिक पानीको दुई भाग मानिसका क्रियाकलापले नराम्रोसँग प्रभावित भएका छन् । पानीको मुख्य स्रोत मानिने हिउँ ४० प्रतिशतले घटेको छ । पृथ्वीका धमिन र नसा भनिने नदी, तालहरू सुख्खा हुँदै गएका छन् ।

पृथ्वीको आधाभन्दा बढी जमिन हामीले कब्जा गर्‍यो । पृथ्वीमा रहेका ठूलाठूला जंगल फँडानी गरेर हामीले सभ्यता विकास त गर्‍यो । तर, हाम्रो सभ्यता पृथ्वीका लागि भने अभिशाप साबित हुँदैछ । वर्ल्ड रिसेस इन्सिच्युटका सिनियर फेलो कालोस नोबेका अनुसार पृथ्वीको ६० प्रतिशत जंगल त हामीले मासु उत्पादनका लागि जनावर पाल्नमात्र मारेका छौं । ३० प्रतिशत जंगल खेती गर्न । बाँकी जमिन बासस्थान बनाउन ।

हाम्रो दोहन कर्हाँसम्म पुगेका छ भने, समुद्रका ९० प्रतिशत ठूला शिकारी जनावर हामीले गुमाइसकेका छौं । पछिल्ला ५० वर्षमा पृथ्वीबाट जंगली जनावरको संख्या औसतमा वार्षिक ६० प्रतिशतले घट्दो छ । जंगली जनावरलाई हामीले घरपालुवा जनावरले विस्थापित गर्‍यो । हामी र हाम्रा पालु जनावर नै पृथ्वीका ९० प्रतिशत स्तनधारी प्राणी हौं । प्राकृतिक दुनियाँमाथि हाम्रो कब्जा सफल भएको छ । त्यसैले त पृथ्वीको आधाभन्दा बढी उर्वर भूमि कब्जा गरेर हामी कृषि गर्छौं । प्रत्येक वर्ष पृथ्वीको तापक्रम बढ्नुका साथै हावा प्रदूषित हुँदै गइरहेको छ । डब्लुडब्लुएफ प ५ क १ अध्ययनअनुसार त पृथ्वीका ९० प्रतिशतभन्दा बढी मानिस प्रदूषित हावामा श्वास फेर्छन् । निशकोच यो हावा हामीले नै प्रदूषित बनाएका हौं । तात्दै एएको पृथ्वीको मौसमी चक्र बिथोलिएको छ । अब पहिले जस्तो सहजै मौसम अनुमान गर्न नसकिने भएको छ । मौसमी चक्र बिथोलिएका यसको सिधा असर कृषि उत्पादनमा परेको छ ।

मौसमी चक्र बिथोलिएका घट्टु गएको कृषि उत्पादन बढाउन हामीले विषादी प्रयोग गर्‍यो । परिणाम हाम्रो स्वास्थ्य मात्र बिग्रिएन, माटोको उर्वरता शक्ति घट्यो । कृषि उत्पादनका लागि आवश्यक मानिने माटोमा पाइने स-सना जीवनको विनाश भयो । यी सबैको एकमुटु असर फेरि कृषि उत्पादनमै पयो ।

तपाईंले कहिल्यै कल्पना गर्नुभएको छ, पृथ्वीले हामीलाई निःशुल्क प्रदान गरिरहेको कृषु ? उपह्रमा पाएको खुद्द हावा, पानी, लिलिमा लागे र अन्य प्राकृतिक चिजको मूल्य तित्तु परेको भए के हुन्थ्यो ?

मूल्य तित्तु परेको भए मानव विश्वको कुल ग्राह्य उत्पादनको दुई गुणाले पनि पृथ्वीले प्रदान गरेका स्रोतको मूल्य तिन सफिँदैन हाम्रो र हाम्रो अन्तर्गतको भविष्य अब हाम्रो हाथमा छ । एन्थ्रोपोजिन कृषि अभियन्ता ब्रेन स्मिथ भन्छन् 'जलवायु परिवर्तनसँग सम्बन्धित हाम्रा नीतिहरू कमजोर भए भने एक दिन यसले भयंकर बेरोजगारी निम्त्याउने छ । र, परिणाम पृथ्वी मुन ग्रह साबित हुनेछ ।'

संसारको एक कुनामा देखिएको कोरोनाको प्रभाव जसरी संसारभर देखियो त्यसरी नै पृथ्वीको कुनै एक ठाउँको जंगल विनाश हुँदा । कुनै एक ठाउँको ताल, नदी सुक्न वा कुनै समुद्र प्रदूषित हुँदा । कुनै हिमालको हिउँ पगिल्लाँदा यसको असर सारा पृथ्वीबासीलाई भोग्नुपर्छ ।

पृथ्वीमाथिको बढ्दो संकट समग्र पृथ्वीकै जीवनको संकट हो । पृथ्वीमाथि यो संकट निम्त्याउने मानव नै हुन् । त्यसैले यो संकटबाट पार लगाउने । यो संकटबाट पृथ्वीलाई जोगाउने पनि मानव नै हुन् । यसका लागि सबैभन्दा पहिले हामीले हाम्रो उपभोगको तरिका र आर्थिक प्राथमिकतामा व्यापक परिवर्तन गर्न जरुरी छ । हाम्रो आर्थिक गतिविधि र जीवनशैलीलाई नयाँ संरचनामा ढाल्नुपर्छ । जीवनशैलीको अन्धासलाई नयाँ रूप दिनुपर्छ किनभने पृथ्वी जोगाउने वा बिगाने झार्डिभ सिट्टमा हामी छौं । किनभने पृथ्वीको जैविक विविधताको सबैभन्दा धेरै लाभ उठाउने हामी नै हौं ।

वैज्ञानिक र अनुसन्धाताहरूका अनुसार पृथ्वीलाई जोगाउन वैकल्पिक मार्ग तय गर्न हामीसँग जम्मा १० वर्ष मात्र छ । १० वर्षभित्र हामीले हाम्रो जीवनशैली परिवर्तन गरेनौं भने पृथ्वीमा रहेका सम्पूर्ण जीवनको हत्या गर्न छौं ।

वातावरण अभियन्ताहरू भन्दै आएका छन् पृथ्वीको दोहन गर्ने र उत्पादनबाट उत्पादन गरिएका वस्तुको न्यून खपत, पुनः प्रयोग र पुनः उत्पादन (रिसाइकल) नै पृथ्वी जोगाउने मन्त्र हो । यो मन्त्र सरकारी र उपभोक्ता सबैले पालना गर्नुपर्छ । पृथ्वीलाई हामीले कल्पना गरेभन्दा धेरै गुणी छ । पृथ्वीको गुणी स्वभाव कोठोना कहरको बन्दाबन्दीमा उजागर भएको छ ।

संक्रमणको ग्राफले भन्छ : वीरगञ्जमा राँको दक्किसक्यो

काठमाडौं। राजधानीदेखि १९२ किलोमिटर टाढाको पर्सा जिल्ला अहिले कोरोना महामारीको चपेटामा छ । ३१ असारमा नारायणी कोरोना विशेष अस्थायी अस्पतालमा उपचाररत १३ वर्षीय एक कोरोना संक्रमितको मृत्युले वीरगञ्जलाई खतराको संकेत दिएको थियो । यद्यपि उनी रौतहटका थिए । साउन ६ गते सोही अस्पतालमा ७० वर्षीय संक्रमितको मृत्युले वीरगञ्जलाई थप सम्बन्धनशील बनायो ।

आइतबारसम्म कोरोनाका कारण वीरगञ्जमा मात्र ११ जनाको मृत्यु भैसकेको छ । ४०५ जना कोरोना संक्रमित उपचारको क्रममा छन् भने १७६ संक्रमित निको भएको स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयको तथ्यांकले देखाउँछ ।

पछिल्लो हप्ता वीरगञ्ज शहर कोरोना संक्रमणको हट स्पटकै रूपमा देखा परेको छ । महानगरपालिका मेयरसमेत संक्रमणबाट अछुतो रहेनन् । अहिलेसम्म आइपुग्दा पीपीईसहित उपचारमा खटिने स्वास्थ्यकर्मीसम्मलाई कोरोनाको संक्रमणले छोड्नसकेको छ । वीरगञ्ज महानगरपालिका मेयर विजयकुमार सरावगी पनि अहिले आईसियुमै छन् ।

नारायणी अस्पतालका एकजना चिकित्सक आइसीयू कक्षमा उपचाररत छन् । उनको अवस्थामा गम्भीर रहेको अस्पतालका मेडिकल सुपरिटेन्डेन्ट डा. मदन उपाध्याय बताउँछन् ।

वीरगञ्ज महानगरपालिकामा ३२ वटा छन् । १२ कुनै पनि वडा बाँकी छैन, जहाँ संक्रमित नभएको होस । पछिल्लो हप्ता स्वाव परीक्षणका क्रममा औसत दैनिक ५० जनामा कोरोना पोजेटिभ देखिएको छ ।

पर्साका प्रमुख जिल्ला अधिकारी विष्णुकुमार कार्की भन्छन्, 'हामीले कोरोना संक्रमितको संख्या तीनजनामा फारिसकेका थियौं । लकडाउन खुलेसँगै संक्रमितको संख्या हवाले बढ्यो ।'

संक्रमितको संख्यात्मक हिसावमा वीरगञ्ज दोस्रो नम्बरमा छ । स्वास्थ्य मन्त्रालयको तथ्यांक अनुसार सबैभन्दा ७६८ बढी जना संक्रमित रौतहटमा छन् । तर, रौतहटमा भने कोरोनाबाट मृत्यु हुनेको संख्या दुई मात्र छ । वीरगञ्जमा दैनिक कोरोना संक्रमित दूरो संख्यामा थपिँदै गएपछि आइसोलेसन त परको कुरा, संक्रमितहरूलाई राख्ने क्वारेन्टिनको समेत अभाव छ ।

प्रजिअ कार्कीका अनुसार १४२ जना कोरोना संक्रमित अहिले घरमै बसिरहेका छन् । यसले वीरगञ्ज थप जोखिमपूर्ण उन्मुख भएको सहजै आकलन गर्न सकिन्छ । जिल्ला प्रशासन कार्यालयले कोरोना संक्रमण

नियन्त्रणका लागि शनिबारदेखि बिक्रम पाँच बजेदेखि साँध पाँच बजेसम्मको लागि निषेधाज्ञा जारी गरेको छ । तर, सीमा पार क्षेत्र र बजारमा हुने आवत-जावत नरोकिएको वीरगञ्ज महानगरपालिकाका सल्लाहकार गोविन्द देवकोटा बताउँछन् ।

मृतकको संख्या बढेपछि वीरगञ्जमा त्रासको वातावरण छ, उनी भन्छन्, तर, बजारमा हुने भीड अझै रोकिएको छैन ।

चिकित्सक नै आइसीयूमा नारायणी अस्पतालको प्रयोगशालामा प्रतिदिन ३५० देखि ५ सयको संख्यामा स्वाव परीक्षण भइरहेको मेसु उपाध्याय बताउँछन् । उनका अनुसार परीक्षणका क्रममा शनिबार ४५, शुक्रबार ६५, बिहीबार ४५, बुधबार ५४ जनामा कोरोना पोजेटिभ देखियो ।

आइसियुमा रहेको कोरोना संक्रमित कोरोना संक्रमित चिकित्सकको अवस्था सम्बन्धनशील रहेको छ । उपाध्याय बताउँछन् । ३० जना अस्पतालकै कर्मचारीमा कोरोना संक्रमण भएको छ । जसमा १० जना नारायणी अस्पतालका चिकित्सक छन् । ६ जना नर्स र ६ जना पारामेडिकल रहेका छन् ।

त्यसैगरी एकजना एम्बुलेन्सका चालक, एकजना प्रशासनका कर्मचारी र चार जना कार्यालय सहयोगीलाई कोरोना संक्रमण भएको छ । तर, स्वास्थ्यकर्मीलाई पनि आइसोलेसन बेड उपलब्ध छैन ।

वीरगञ्ज कारागारमै एक महिलासहित आठ जनामा कोरोना संक्रमित छन् । उनीहरूको अहिले संक्रमित कैदीबन्दीलाई कारागारको हाताभित्र स्थापना गरिएको आइसोलेसन कक्षमा उपचार भइरहेको कारागार प्रमुख (जेलर) श्रवणकुमार पोखरेल बताउँछन् ।

नारायणी ५० शैयाको अस्पताल हो । जसमा १० वटा आइसीयू बेड छन् । संक्रमित स्वास्थ्यकर्मीको सबैलाई अस्पतालमा राख्न सकिएको छैन, डा. उपाध्याय भन्छन्, संक्रमित बढेपछि हामीले ६४ जना संक्रमितलाई अस्पतालमै व्यवस्था गरेका छौं ।

स्वास्थ्यकर्मीमा यसरी धमाधम कोरोना संक्रमण देखिएपछि कोरोना उपचारका लागि स्वास्थ्यकर्मीको संख्या बढाउनेतर्फ भने ध्यान नदिएको डा. उपाध्याय गुनासो गर्छन् । योबेला केन्द्र, प्रयोग र स्थानीय तह सहकार्य गरी जोखिमलाई नियन्त्रण गर्नुपर्ने हो, डा. उपाध्याय भन्छन्, तर, यो सम्भव नहुँदा ट्रेसिङ पनि राम्रोसँग हुन सकेको छैन । सबै तह आ-आफै तर्काले हिँड्दा तालमेल मिल्न सकेको छैन ।

स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले आइतबार स्वास्थ्य सेवा विभागका महानिदेशक डा.

दीपेन्द्रमण सिंहको नेतृत्वमा उच्चस्तरीय टोलीलाई वीरगञ्ज पठाएको छ ।

कस्तो छ त वीरगञ्ज ? भारतबाट नेपाल प्रवेश गर्ने प्रमुख नाका मध्य एक हो वीरगञ्ज । वीरगञ्ज शहर भारतीय नाकासँग जोडिएको छ । तर, पर्सा छिन्ने छोटी भन्सार, आइसीपी र वीरगञ्ज भन्सार गरी तीनवटा वैधानिक नाकाहरू छन् । तर, भारतीय क्षेत्रसँग जोडिएको १०७ किलोमिटर दुरीको भूभाग निर्वाह आवत-जावत गर्ने खुला सीमा छ ।

वीरगञ्ज महानगरपालिकामा सडकमा समेत व्यापार गर्ने भएकाले निकै मानिसहरू भीड लाग्छन् । रक्सौलबाट भारतीयहरू वीरगञ्जमा आएर व्यापार गर्छन् । लकडाउन खुलेसँगै व्यापारका क्रममा भारतबाट आवत-जावत बढेको छ । योबेला परीक्षणका कामहरू पनि भएनन्, सल्लाहकार गोविन्द देवकोटा भन्छन्, सीमा पनि खुला गरियो । पछि परीक्षण गर्दा हवाले संक्रमण बढेको देखियो ।

देवकोटाका अनुसार अहिले वीरगञ्ज महानगरपालिकामा यति धेरै कोरोनाको संक्रमित छन् कि परीक्षण गर्ने हो भने संक्रमित नभएको घर भेटाउन गाह्रो छ । लकडाउन खुले पनि भीडभाड गर्नुहुँदैन र सचेत हुनुपर्छ भन्नेखालको मानिसमा चेतना नहुँदा पनि संक्रमितको संख्या यसरी बढेको उनी बताउँछन् ।

अहिले पनि सीमा क्षेत्रमा आवत-जावत नरोकिएको र अन्य जिल्लाहरूबाट पनि बजारमा आउने मान्छेहरूको संख्यामा त्यति कमी नआएको उनी बताउँछन् । तरकारी बजारजस्ता ठाउँहरूमा निकै भीड छ । मानिसहरू मास्कविनै हिँडिरहेका छन्, उनी भन्छन्, बोर्डर सिल गरेर एक गाउँजिल्लाबाट अर्को जिल्लामा जानसमेत बन्द नगर्ने हो भने भन भयावहको अवस्था सृजना हुनेछ । कमजोर क्वारेन्टिन

व्यवस्थापनका कारण पनि कोरोना संक्रमणको संख्या हवाले बढेको नागरिक समाजका अध्यक्ष दीपक शाक्य बताउँछन् । एक-डेढ सय मानिसलाई एकै ठाउँमा राख्दा कुनै व्यवस्थापन थिएन, उनले भने, क्वारेन्टिनमा बसेका मानिसहरू पनि कोरोना बोकेर घर फर्किए । कोरोनाका संक्रमणको भयावह अवस्थालाई नियन्त्रण गर्नका लागि वीरगञ्ज हेल्थ केयर १०० बेडको अस्पताललाई सरकारले लिएर शनिबारदेखि आइसोलेसन बनाएको सिडिओ कार्की बताउँछन् । त्यस्तै, स्कुललाई पनि १९० बेडको अर्को आइसोलेसन बनाएको उनको भनाइ छ ।

पहिले क्वारेन्टिन राखिएको स्कुललाई नै अहिले आइसोलेसनको नाम दिइएको हो । कार्की भन्छन्, लक्षण देखिएकालाई अस्पताल लान्छौं, होम आइसोलेसनमा बस्नुपर्ने संक्रमितहरूलाई घरमा र अरुलाई आइसोलेसन अस्पतालमा राख्ने गरेको उनी बताउँछन् ।

अर्को १०० बेडको आइसोलेसन अस्पताल पनि थप्ने क्रममा रहेको कार्की बताउँछन् । अहिले वीरगञ्ज हेल्थ केयरमा ११ जना, त्रिजुद्ध माविमा १५ जना, वीरगञ्ज कारागारमा १२ जना, सिद्धार्थ स्कुलमा २१ जना, वगहै प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र पर्सगाढीमा ४ जना, होटल विजय ज्योतीमा ३ जना, सखुवा प्रसोनीमा २ जना र पटेवासुगौलीमा ४ जना संक्रमितलाई राखिएको छ ।

त्यस्तै वीरगञ्जमा १४२, सखुवाप्रसोनीमा २, बहुरदमाई, छिपहरमाई, जगरनाथपुर र दोस्रियामा ११ जना संक्रमित होम आइसोलेसनमा छन् ।

होम आइसोलेसन भएर पनि मापदण्डअनुसार भएरनभएको अनुगमन गर्ने संयन्त्र बनाएर परिचालन गरिएको छैन । पर्साका १९३ जना संक्रमित अर्भे आइसोलेसन सेन्टरभन्दा बाहिरै छन् ।

सप्तरीमा २५ जनामा कोरोना संक्रमण पुष्टि

सप्तरी। सप्तरीको तिलाठी गाउँपालिका-२ लौनियाँमा एकैदिन २५ जनामा कोरोना संक्रमण पुष्टि भएको छ । जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयका अनुसार सो वडामा ४ वर्षीय बालकदेखि ७१ वर्षका वृद्धमा आइतबार एकैदिन संक्रमण पुष्टि भएको हो ।

संक्रमण हुनेमा ४ वर्षका दुई जना बालक, १५ वर्षीया एक किशोरी, ५५ वर्षीया एक महिला, ३५ वर्षीय तीन जना पुरुष तथा २६, २२ र ४२ वर्षीय दुईरुई जना पुरुष छन् । यस्तै ४७, ४०, २०, ४५, ३८, ३६, ३१, २४, ३८, ७१, ६० र एक जना उमेर नखुलेका पुरुषमा संक्रमण पुष्टि भएको छ ।

आइतबार सप्तरीमा २७ जना नयाँ संक्रमित फेला परेकोमा २५ जना तिलाठी गाउँपालिका-२ का थिए । अन्य दुई जना भने राजविराजका ४० र २८ वर्षीय पुरुष रहेको जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयले जनाएको छ ।

आइतबार २७ जनामा संक्रमण पुष्टि भएसँगै सप्तरीमा कोरोना संक्रमितको संख्या ५ सयभन्दा माथि पुगेको छ । सप्तरीमा कोरोना संक्रमितको संख्या ५ सय २४ पुगेको छ ।

संक्रमित अधिकांश भारत आवतजावत गर्ने लौनियाँका २५ जना संक्रमित मध्ये अधिकांश नेपाल-भारत आवतजावत गर्ने गरेको स्वास्थ्य कार्यालयका निर्मित प्रमुख दुनियाँलाल यादवले बताए ।

उनका अनुसार लौनियाँ नजिकै भारतको कुनौली बजार रहेको र उनीहरू बारम्बार कुनौली गएर सरसामान लिएर आएको पाइएको छ । केही संक्रमित भने एकसाथा अधि विध सेवनपछि संक्रमण पुष्टि भएका व्यक्तिको सम्पर्कमा रहेका व्यक्ति भएको यादवले बताए । सीमा नाकामा कडाई नगरिएर दूरो समस्या आउन सक्ने उनले बताए ।

सूचना

बसेँति साउन महिनाभर काठ्ठे कपलेश्वर बोलबम यात्रामा आउनु हुने भक्तजनहरूलाई यसवर्ष विश्वभर फैलिएको कोरोना महामारी र लकडाउनका कारण मन्दिरमा पुजाआजा र दर्शन कार्य बन्द गरिएकोले भक्तजनहरूलाई नआउनहुन आग्रह गर्दछौं । यसवर्ष मन्दिरमा पुजाआजा र दर्शनमा रोक लगाइएको छ ।

काठ्ठे कपलेश्वर मन्दिर व्यवस्थापन समिति
लहान नगरपालिका-१६, सिरहा

कोरोना भाईरस संक्रमण सम्बन्धी अत्यन्त जरुरी सूचना

हाल विश्वभरी फैलिरहेको कोरोना भाईरसबाट नेपाल उच्च जोखिममा रहेको विषय स्वास्थ्य संगठनको प्रतिवेदन अनुसार कोरोना भाईरसबाट भइरहेको र हुन सक्ने सम्भावित जोखिमबाट बच्न कुनै किसिमको ढुलो सभा, जुलुष, मेला आदि नगर्नाउनको लागि अनुरोध छ ।

कोरोना भाईरसबाट बच्ने उपायहरू :

- क) भिडबाट बच्ने ।
- ख) हिडलुल गर्दा माक्सको प्रयोग गरौं ।
- ग) साबुन पानीले नियमित हात धोउं ।
- घ) कम पाकेको माछा, मासु नखाउं ।
- ङ) दही, दुध, घ्यू, पनिर आदिको सेवन गरौं ।
- च) कुहिएको खाने कुरा नखाउं ।
- छ) खानेकुरा धोई पखाली राम्रोसँग पकाएर खाउं ।
- ज) एक आपसमा अभिवाद् गर्दा नमस्ते गर्दा हात नमिलाउं ।
- झ) एक आपसमा शारिरिक दुरी कायम राखौं ।
- ञ) खोकदा वा हाच्छु गर्दा अगाडीको व्यक्तिको विपरित दिशामा आफ्नो मुख छोपौं ।
- ट) रोग संक्रमण लागेको शंका लागेमा स्वास्थ्य तथा रोग नियन्त्रण कार्यालयको कल सेन्टरमा न.१३३३ मा जानकारी दिनु तथा चिकित्सक सित सम्पर्क गरौं ।
- ठ) दैनिक रूपमा पानी तताएर मात्र प्रयोग गरौं ।

धनगढीमाई नगरपालिका कार्यालय, सिरहा

व्यवसायिक बन्दै टिकटक स्टार: १५ सेकेन्डको भिडियोबाट बीसौं हजार नयाँ गीतमा सशुल्क अभिनय गरेर पैसा कमाउन थाले टिकटकर

काठमाण्डौं। अहिले नेपाली गीत-संगीतको प्रबर्द्धन गर्ने सबैभन्दा सहज र सशक्त हतियार बनेको छ चाइनिज एप टिकटक। अहिले जेजति गीतहरू यूट्यूबमा हिट भएका छन्, तीमध्ये अधिकांसले टिकटकबाटै दर्शक कमाएका हुन्।

अहिले सबैको मुखमा भुण्डिएको गीत हो, निशान भट्टराई र एलिना चौहानले गाएको के माया लाग्छ र ? यो गीतले करिब ३५ दिनमा ७७ लाखभन्दा बढि भ्यूज पाएको छ। स्मरणीय के छ भने सुरुवातमा यो गीतको भ्यूज निकै सुस्त थियो। तर, जब टिकटकमा गीत भाइल भयो, दर्शकहरू यो गीत खोज्दै यूट्यूबमा ओइरियो। त्यसपछि लोकप्रियताको प्रापट्ट हवाचै उकालो लाग्यो।

यसरी टिकटकको प्रभावकारीता बढ्दै गएपछि अहिले नयाँ गीत निकाल्नेहरू पनि कसरी टिकटकमा आफ्नो गीतलाई प्रख्यात बनाउने भनेर दाडमा लाग्न थालेका छन्। अत्यधिक यान फलोअस भएका टिकटक स्टारहरूको खोजी हुन थालेको छ। र, टिकटक बनाउने काम पनि व्यवसायमा परिणत हुने क्रममा छ। टिकटक स्टारहरूलाई पैसा दिएर आ नो गीतमा अभिनय गराउन चाहनेहरू बढिरहेका छन्।

टिकटकमा अत्यधिक यान फलोअस भएका नेपाली स्टार हुन्, जुम्माहा दिदीबहिनी अर्थात् प्रिन्सा र प्रिन्सी खतिवडा। टिकटकमा ६५ लाखभन्दा बढि फलोअस भएका यी दिदीबहिनीलाई अहिले म्यूजिक भिडियोमा पनि निकै छाएका छन्। अहिले नयाँ गीत ल्याउनेहरूले सबैभन्दा पहिले खोज्ने टिकटक स्टार पनि उनीहरू नै हुन्।

बुभिएअनुसार दिवनी गल्सले एउटा गीतमा न्यूनतम २० हजार लिएर टिकटक भिडियो बनाउने गर्छन्। उनीहरूले अभिनय गरेको भिडियो ६५ लाखमा पुगे भएकाले गायक-गायिकाहरू पनि सहजै उनीहरूलाई यति रकम दिन तयार हुन्छन्। यो रकम दिदीबहिनीका लागि सयुक्त हो।

दिदी प्रिन्माले पछिल्लो समय सशुल्क अभिनयका लागि थुप्रै अफरहरू आउने गरेको स्विकारिन्। उनले भनिन्, अफरहरू धेरैले गर्नुहुन्छ। हामीलाई गीत सुनेर मात्र कति पैसामा गर्ने भनेर निर्णय लिन्छौं।

उनले आफूलाई एकदमै मन परेका गीतहरूमा भने बिना पैसा स्वतःस्फुर्त अभिनय गरेको बताइन्। सबै टिकटक भिडियो पैसा लिएर अभिनय गर्छौं भने

होइन। आफूलाई धेरै मन परेको त यतिकै गरिहेका हुन्छौं। अरु भिडियोका लागि हाम्रो आफ्नो रेट छ। तर, पैसा लिएर पनि जे पायो त्यही गीतमा चाहिँ टिकटक बनाउँदैनौं, प्रिन्माले सुनाइन्।

दिवनी गल्सपछि रेश्मा घिमिरे, उषा उप्रेती, मञ्जिल बस्नेत, अस्मिता गुरुङ, दिपा दमन्ता, सुधिर श्रेष्ठलगायत टिकटकर अत्यधिक डिमान्डेड छन्। यति मात्र होइन, ५ वर्षकी बालिका शैलिन श्रेष्ठलाई पनि सशुल्क अभिनयको प्रस्ताव आउन थालेको छ। नआओस पनि किन टिकटकमा उनका साढे चार लाखभन्दा बढि फलोअस छन्।

टिकटक स्टार मात्र होइन, टिकटकमा सक्रिय रहेका चलचित्र क्षेत्रका स्थापित कलाकारलाई पनि यस्तो अफर आउने गरेको छ। कोरोना र लकडाउनले गर्दा धेरै सेलिब्रिटीहरू फुसदिला पनि छन्। धेरैजसो नायिकाहरू अहिले टिकटकमै भूमिमाएका छन्। उनीहरूमध्ये धेरै फलोअस भएकाहरूले सशुल्क टिकटक बनाउन थालेका छन्।

टिकटकमा फण्डे ९ लाख फलोअस भएको नायिका वर्षा राउत भन्छिन्, अहिले यस्तो अफर धेरै आउँछ। रेट मिल्यो भने गर्छु, नत्र गर्दिनँ। वर्षाले एउटा गीतको टिकटक भिडियोका लागि ३० हजारसम्म लिने गरेको बुझिएको छ। यद्यपि उनले चाहिँ आ नो रेट खोल्न थालिन्।

वर्षापछि आँचल शर्मा, निता ठुलाना, लगायतका नायिकाहरूले टिकटकमा अत्यधिक फलोअस कमाएका छन्। पुरुष सेलिब्रिटीहरूको उपस्थिति भने टिकटकमा कमजोर छ।

संगीतकर्मी रुष्ट

कतिपय संगीतकर्मीहरू भने पैसाको चर्को बागेनिङ गर्न थालेको भन्दै टिकटक स्टारसँग रुष्ट पनि छन्। १५ सेकेन्डको भिडियोका लागि पनि २५-३० हजार माग्नु जायज नभएको उनीहरूको टिप्पणी छ।

संगीतकार अर्जुन पोखेल भन्छन् हामीले चलचित्र म यस्तो गीत गाउँछु रको तिम्रो घरको वरिपरी बोलको गीतमा टिकटक बनाउन केही राम्रो फलोअस भएका प्रयोगकर्ताहरूलाई आग्रह गरेका थियौं। तर, उहाँहरूले पैसाको बागेनिङ गर्न थाल्नुभयो। २५-३० हजार भन्दा कममा टिकटक बनाउन सबैदैनौं भनेपछि हामीले पनि फेरि आग्रह गरेनौं। तर, पछि गीत लोकप्रिय भएपछि उहाँहरूले आफैले टिकटक बनाउनु भएछ। नायक तथा मोडल पल शाहले पनि आफूले बागेनिङको समस्या भोगेको

टिकटकमा पैसाको बागेनिङ

बताए। उनले भने, कुनै सर्जकले आफ्नो गीत प्रमोशन गरेको रकम दिन्छ भने लिनु नराग्रो होइन। तर, एउटा गीतको १५ सेकेन्डको क्लिपमा अभिनय गरिदिन्छु भनेर बागेनिङ गर्नु संगीतको सम्मान होइन। यसले, संगीत क्षेत्रलाई माथि लैजान मद्दत गर्दैन।

पल आगाडि भन्छन् एउटा गायकले १५-२० हजारमा दुख गरेर गीत गाउँछ, उक्त गीतसँग आवड सबैले उसै मिहिनेत गरेर सिर्जना तयार गर्छन्। एउटा मोडलले ४०-५० हजारमा एक हप्ता वर्कशप गरेर, २-३ दिनसम्म दुख गरेर काम गर्छ। भिडियोको टिमले कम पैसामा गरेको मिहिनेत प्रशंसायोग्य छ। तर, सोही गीतको सानो टुकामा टिकटक बनाएवापत २५-३० हजार बागेनिङ गर्ने कलाको सम्मान होइन।

पलले टिकटक प्रतिभा देखाउने स्थान भएको भन्दै फलोअस देखाएर यसैमा बागेनिङ गर्न थाल्ने हो भने त्योभन्दा माथि कसरी जाने भनेर प्रश्न गरे।

पलले दुखेसो व्यक्त गर्दै भने-म यस्तो गीत गाउँछु रको गीत सार्वजनिक हुँदा मसँगै म्यूजिक भिडियोमा काम गर्नुभएको केही टिकटकसँ लाई मैले आग्रह गरेको थिएँ। तर, उहाँहरूले २५-३० हजार नदिई काम गर्न नसकने बताउनुभयो। मलाई यो कुराले निकै दुःख लाग्यो। कतिपय अवस्थामा त सम्बन्धको कुरा पनि हुन्छ।

पलले आफूलाई मन परेको गीतको भिडियो आफ्नो पेजमा शेयर गर्ने गरेको पनि बताए। गायक, म्यूजिक भिडियो निर्माता तथा निर्देशक सरोज बलीले आफूले पनि सुरुवाती दिनमा केही टिकटक प्रयोगकर्ताहरूलाई पैसा दिएर खेलाएको बताए। उनले भने-बजारमा यस्तै चलेको रहेछ भनेर मैले पनि केही व्यक्तिहरूलाई पैसा बुझाएको थिएँ। तर, अहिले आफूमाथि नै मानिसहरू निर्भर हुन थालेको

सोचेर होला उहाँहरूले पैसाको चर्को बागेनिङ गर्न थाल्नुभएको छ।

तर, टिकटकमा राम्रो फलोअस कमाउनका लागि त्यसका प्रयोगकर्ताले निकै मिहिनेत पनि गरेका हुन्छन्। १५ सेकेन्डको भिडियोका लागि पनि घन्टौं लाग्न सक्छ। यस्तोमा आफूले मागेको पैसालाई चर्को भन्न नमिल्ने टिकटक स्टारहरूको दावी छ।

नाम नबताउने शर्तमा एक टिकटक स्टारले भनिन्, टिकटकले गर्दा नै अहिले धेरै नेपाली गीतहरू हिट भइरहेका छन्। हामीले एउटा १५ सेकेन्डको भिडियो बनाउँदा लाखौं फलोअसमा पुग्छ। यतिको प्रमोशन अरु ढंगले गर्नुपर्ने भने उहाँहरूले एक लाखसम्म खर्च गर्नुपर्छ। हामी कसरी महंगा भयौं ?

गायक तथा संगीतकार पोखरेल पनि राम्रो फलोअस हुनेले डिमाण्ड गर्नु गलत नभएको बताउँछन्। उनले भने, हो, फेसबुक, इन्स्टाग्राममा पनि राम्रो फलोअस कमाएका सेलिब्रिटीले ब्रान्डको प्रमोशन गरेको राम्रो रकम लिन्छन्। यसैले, टिकटकमा पनि फलोअस हुनेहरूले पैसा लिनु नराग्रो होइन। तर, सानो संगीत क्षेत्र र ठूलो विज्ञापन बजारलाई एउटै नजरले हेर्नु हुँदैन। ज्ञायक ओली भने कोभिड १९ पछि थला परेको संगीत क्षेत्रलाई सहयोग गर्न टिकटक स्टारहरूले पनि उदारता देखाउनुपर्ने बताउँछन्।

उनी भन्छन्, घरमै बसेर बनाउने १५ सेकेन्डको भिडियोका लागि २० देखि ३५ हजारसम्म बागेनिङ गर्नु गलत कुरा हो। यसले, बनाउने र बनाउन आग्रह गर्ने दुबैका लागि हित गर्दैन।

उत्कृष्टता ओभेलेमा टिकटकमा त्यस्ता गीतहरू भाइल हुन्छन्, जसका शब्दहरू क्याचोर उटपटाड छन्। के छ है ठिकै छ टाइपका गीतहरू यसरी भाइल हुन थालेपछि मिहिनेत गरेर बनाइएका मेलोडियस गीतहरू भने ओभेलेमा पर्ने खतरा

बढेको छ। अहिले धेरै नयाँ सर्जकहरू यस्तै हल्काफुल्का गीतको पछि दौडित थालेका छन्।

तर, टिकटकले नेपाली लोकसंगीतलाई भने निकै फाइदा पुऱ्याइरहेका छन्। टिकटकमा लोकप्रिय भएकामध्ये अधिकांस लोकलयका गीत छन्। नयाँ पुस्तालाई नेपाली लोकसंगीततर्फ आकर्षित गर्न टिकटकले निकै योगदान पुऱ्याइरहेको कुरालाई नजरअन्दाज गर्न मिल्दैन।

कोभिड १९ पछि नेपाली सांगीतिक क्षेत्र थला परेको छ। अहिले लगानीकर्ताहरू यसलाई उभो लगाउन लागिपरेका छन्। लकडाउन खुलेसँगै बजारमा म्यूजिक भिडियो छायांकनमा

कलाकार, प्राविधिक, निर्देशक व्यस्त छन्। जसले, योसँग जोडिएका सबै क्षेत्रलाई राहत दिएको छ। यस्तो बेला टिकटक स्टारहरूले पनि नेपाली गीत-संगीतको प्रबर्द्धनमा निकै योगदान दिनसक्ने अवस्था आएको छ।

गीत राम्रो भएमा आफैँ चलछ भन्ने एकखालको मान्यता छ। अर्कोतर्फ, बोल्नेको पिठो बिक्छ नबोल्नेको चामल पनि बिक्दैन भन्ने पनि यथार्थ हो। त्यसैले राम्रो संगीतलाई पनि प्रचारप्रसार आवश्यक हुन्छ। यस्तोमा टिकटक स्टारहरूबाट नेपाली संगीत क्षेत्रले आशा राख्नु अश्वभाविक होइन।

सभार : अनलाइनखबर

सूचना

जिल्ला उद्योग वाणिज्य संघ लहान सिरहाको सम्पूर्ण उद्योगी व्यवसायीहरमा निम्न अनुसार पालना गरी व्यवसाय संचालन गरी दिन हुन अनुरोध छ।

- १ सरकारले तोकेको कार्यालयबाट व्यापार/उद्योगको दर्ता गरी व्यवसाय सुरु गर्नु पर्नेछ।
- २ आन्तरिक राजस्व कार्यालयबाट अनिवार्य रूपमा PAN प्रमाण-पत्र लिई मात्र व्यवसाय सुरु गर्नु पर्नेछ।
- ३ कर पाटी र PAN दर्ता प्रमाण-पत्र सबैले देख्न स्थानमा अनिवार्य रूपमा टाँस्नु पर्नेछ।
- ४ समान खरिद र विक्री गर्दा अनिवार्य रूपमा बिल, बिजक जारी गर्नु पर्नेछ।
- ५ स्थानीय सरकार र उद्योग वाणिज्य संघमा व्यवसाय दर्ता गराई प्रत्येक वर्ष नविकरण गर्नु पर्नेछ।
- ६ अन्तशुल्क लाग्ने वस्तु विक्री वितरण गर्न अन्तशुल्क इजाजत प्रमाण-पत्र लिई अन्तशुल्कको स्टीकर भएको समान (जस्तो सुर्तिजन्य वस्तु आदि) मात्र बेच्नु पर्नेछ।
- ७ PAN/VAT मा दर्ता हुने व्यवसायीले खरिद विक्री खाता र स्टोक मिलाएर राख्नु पर्नेछ।
- ८ उपरोक्त नियम पालना गरी व्यवसाय संचालन गर्नु भएमा जरिवानाबाट छुटकारा पाउनु हुनेछ, अन्यथा जरिवाना लाग्नेछ।

जिल्ला उद्योग वाणिज्य संघ
जिल्ला कार्य समिति सिरहा, लहान
(सदस्य : नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ)

पत्रपत्रिका मागेर होइन, किनेर पढौं।